

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6874/2023
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца Општине Петровац на Млави, коју заступа Правобранилаштво Општине Петровац на Млави, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Марија Тасић адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3329/22 од 21.12.2022. године, у седници већа одржаној 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3329/22 од 21.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3329/22 од 21.12.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Пожаревцу П 52/22 од 04.11.2022. године, усвојена је предложена привремена мера па је туженом забрањено отуђење и оптерећење непокретне и покретне имовине, ближе наведене у ставу првом изреке решења, одлучено да наведена привремена мера остане на снази до правноснажног окончања овог поступка и да ће се спровести забележбом у Служби за катастар непокретности за непокретне ствари и у регистру путничких возила и мотоцикала за моторна возила.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3329/22 од 21.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење првостепеног суда.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 404. ЗПП.

Тужилац је одговорио на ревизију туженог.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер у конкретном случају нема потребе за новим тумачењем права, нити расправљања правног питања у интересу равноправности грађана имајући у виду разлоге које су нижестепени судови дали за усвајање привремене мере. Делом навода ревизије се оспорава правилност закључка нижестепених судова о испуњености услова из члана 449 ЗИО за одређивање привремене мере и указује на битне повреде одредаба парничног поступка из којег разлога се не може изјавити посебна ревизија.

Из изложених разлога и на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је потом испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. ЗПП. Наведеном одредбом прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1. овог члана), а у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.)

Решење којим је усвојем предлог за одређивање привремене мере, није решење којим се поступак правноснажно окончава. Због тога ревизија туженог изјављена против другостепеног решења није дозвољена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП с обзиром да се ревизијом напада одлука о привременој мери, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу наведених одредаба.

Стога је на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић